

عنوان مقاله:

بررسی زادآوری و گسترش تاغ زارها بعد از عملیات پرورشی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی چالش های زیست محیطی و گاهشناسی درختی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

کامبیز طاهری آبکنار - هیات علمی دانشگاه گیلان، دانشکده منابع طبیعی، گروه جنگلداری

حمید آهنی - دانشجوی دکتری جنگلداری، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری،

مریم اردیبهشت - دانش آموخته کارشناسی ارشد دانشگاه گیلان، دانشکده منابع طبیعی، گروه جنگلداری

محمد مهدی مطهری نیا - کارشناس ارشد آبخیزداری اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری یزد

خلاصه مقاله:

خوشبختانه جنگلهای دست کاشت تاغ توانایی زادآوری دارد. بررسی ها و تحقیقاتی در رابطه با علل پژمردگی تاغزارهای دست کاشت انجام گرفته است و نتیجه آن، رسیدن به ضرورت انجام دخالت های پرورشی وسیعتر بود، که به صورت حذف بخشی از پایه ها، تحت عنوان تنک کردن توصیه شد. تاغ کاری منطقه حسین آباد میش مست قم در سال 1362 و با تراکم 100 - 200 پایه در هکتار ایجاد شده و عملیات تنک کردن هم یک بار در سال 1379 و بار دیگر در سال 1383 صورت گرفته است. با استفاده از روش سیستماتیک تصادفی پلاتهایی به مساحت 2 آری در دو منطقه تنک شده و تنک نشده پیاده شد. به طور متوسط در توده تنک نشده و تنک شده در هر پلات به ترتیب حدود 101 و 227 اصله تاغ برآورد شد. تعداد درختان در هکتار در توده تنک نشده برابر 506 اصله و در توده تنک شده 1136 اصله محاسبه شد. به منظور مقایسه میانگین داده های غیر نرمال با آزمون من-ویتنی اجرا شده حاکی از وجود اختلاف معنی دار در سطح 95 درصد بین ارتفاع پایه ها و قطر تاج آنها در دو توده تنک شده و تنک نشده و عدم وجود اختلاف معنی دار بین دیگر متغیرها می باشد. تنک کردن روی شاخص زادآوری در هکتار تاثیر مثبت داشته است. در منطقه مورد مطالعه با افزایش قابل ملاحظه زادآوری در مناطق تنک شده و بهبود شرایط رشد روبرو بودیم. عمده ترین دلایل آن افزایش پتانسیل آبی در فصول گرم برای پایه های باقیمانده و کمک به قدرت رویشی بستر و افزایش ذخایر آلی و معدنی خاک می باشد. رابطه همبستگی بین متغیرهای اندازه گیری محاسبه و منحنی های آن ترسیم شده است.

کلمات کلیدی:

جنگل ویسر، درون قرمزی، دوایر سالیانه، راش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/788129>

